

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 105/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. Š., toho času vo väzbe, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj namietaného porušenia jeho práva zaručeného v čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením a jemu predchádzajúcim postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní o návrhu na predĺženie väzby vedenom pod sp. zn. 2 Ntv 50/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2005 doručená sťažnosť (z 21. decembra 2005) Ľ. Š., toho času vo väzbe(ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenie svojho práva zaručeného v čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn.

2 Ntv 50/2005 (sťažovateľ neuviedol, z ktorého dňa) a jemu predchádzajúcim postupom najvyššieho súdu v označenom konaní o návrhu na predĺženie sťažovateľovej väzby.

Sťažovateľ uviedol: „*Sťažnosťou namietam porušenie mojich základných práv a slobôd zaručených v čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky tým, že mi nebol predložený na vyjadrenie návrh Krajského súdu Slovenskej republiky na predĺženie lehoty trvania väzby a o tomto návrhu rozhodol súd na neverejnom zasadnutí, bez výsluchu alebo inej formy môjho vyjadrenia a tým, že napadnuté rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené.*“

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), a nebola k nej pripojená kópia právoplatného rozhodnutia, ktoré sťažovateľ napáda. Sťažovateľ taktiež neoznačil presne toto rozhodnutie (uvedúc iba spisovú značku konania, v ktorom bolo vydané, bez označenia dátumu jeho vydania) a neuviedol ani, kedy mu bolo napádané rozhodnutie najvyššieho súdu doručené.

Ústavný súd listom z 9. januára 2006 (doručeným podľa doručky 12. januára 2006) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané

náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd zároveň sťažovateľa poučil o podmienkach ustanovenia kvalifikovaného právneho zástupcu - advokáta v konaní pred ústavným súdom.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ nereagoval.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 9. januára 2006 podrobne poučil sťažovateľa o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnil svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu, čo znemožňuje nielen jej prijatie na ďalšie konanie, ale aj posúdenie splnenia zákonom ustanovených podmienok pre ustanovenie sťažovateľovi kvalifikovaného právneho zástupcu - advokáta v konaní pred ústavným súdom. Z uvedených dôvodov je taktiež vylúčené prijatie sťažnosti na ďalšie konanie a jej následné spojenie s inou vecou sťažovateľa prijatou ústavným súdom na ďalšie konanie, v ktorej mu bol ustanovený právny zástupca, tak ako to sťažovateľ vo svojom podaní z 21. decembra 2005 navrhol.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd, ako aj o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03, III. ÚS 119/05).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006

